

21.55
133.
Bronisław Ziemiński,

DOKTOR MEDYCYN,

Ordynator Instytutu Oftalmicznego imienia Edwarda ks. Lubomirskiego
w Warszawie.

Zarys Okulistyki

————— Z 161 RYSUNKAMI W TEKŚCIE —————
Z 4-ma KOŁOROWEMI TABLICAMI LITOGRAFICZNYMI.

WARSZAWA.
NAKŁADEM AUTORA.
1909.

Skład główny w Księgarni E. Wende i S-ka (T. Hiż i A. Turkul).

ZARYS OKULISTYKI.

Bronisław Ziemiński,

DOKTOR MEDYCyny,

Ordynator Instytutu Oftalmicznego imienia Edwarda ks. Lubomirskiego
w Warszawie.

Zarys Okulistyki

===== Z 161 RYSUNKAMI W TEKŚCIE =====

Z 4-ma KOLOROWEMI TABLICAMI LITOGRAFICZNYMI.

WARSZAWA.

NAKŁADEM AUTORA.

1909.

Skład główny w Księgarni E. Wende i S-ka (T. Hiż i A. Turkot).

Odbito czcionkami Warszawskiej Drukarni Estetycznej, Wielka 25.
 Tablice i ryciny wykonał Zakład B. Wierzbickiego i S-ki, Chmielna 61, w Warszawie.

PRZEDMOWA.

Polska literatura okulistyczna posiada tylko dwa dzieła, poświęcone całkowitej nauce o chorobach oczu. W. r. 1869 *Prof. W. F. Szokalski* ogłosił: „Wykład chorób przyrzędu wzrokowego u człowieka“; a w r. 1875 *D-r St. Koźmiński* dał przekład dzieła Meyera: „*Traité pratique des maladies des yeux*“.

Że zaś w ubiegłym czterdziestoleciu wiedza lekarska uczyniła znaczne postępy w różnych kierunkach, a nie mniejsze na polu okulistyki, przeto jest, sędzę, na czasie wydanie pracy, któraby w pewnej mierze zobrazowała obecny stan nauki o chorobach ocznych.

Książka niniejsza ma służyć jako poradnik i przewodnik, zawierający zarys wiadomości ważniejszych z okulistyki. Napisałem ją dla lekarzy-praktyków i dla tych, którzy zamierzają nimi zostać: co dla nich ważne, o tem obszerniej jest mowa, natomiast choroby, które rzadziej się spotyka, zwięźlejsz są traktowane. Z tego praktycznego punktu widzenia wynikło, że, pominąwszy wszelkie kwestye sporne, podaję tylko fakty ustalone. Z sposobów leczenia te zaznaczam, których wartość nauczyłem się cenić w ciągu dwudziestoletniej samodzielnej pracy szpitalnej. Ten dział nosi na sobie cechy zbyt wielkiej, może, subiektywności, ale w tym względzie niech autora tłómaczy chęć udzielenia takich wskazówek, które wytrzymały próbę dostateczną w użytku codziennym.

Uzupełnienia wyjaśniające i szczegóły — niezawsze konieczne w praktyce codziennej lekarza ogólnego — są zaznaczone drukiem drobniejszym.

Jeżeli ta praca poniekąd się przyczyni — szczególnie, kolegom, pracującym nieraz w warunkach najcięższych po wsiach i w miastach prowincjonalnych — do ułatwienia walki skuteczniejszej ze ślepotą, która u nas zbyt wiele jeszcze ofiar pochłania: to cel zamierzony osiągnę.

Bronisław Ziemiński.

Warszawa,
w Sierpniu 1909 r.